

هو الله - ای ورقه محزونه محزون مباش و دخون مگرد. دنیا...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۴۱۲

هو الله

ای ورقه محزونه محزون مباش و دخون مگرد. دنیا تا بوده است چنین بوده است، و هذه من سنة الله و لن تجد لسنته تبديلا و لا تحويلا، طابق النعل بالنعل. این عبد اگرچه به ظاهر تنهاست ولی نفحات ملکوت ابهی در مرور و فیوضات جمال مبارک در نزول. به یاد روی او مأنوس و از دون او مأیوس. در این صحرا سالها حضرت روح لبیک اللهم لبیک فرمود و در این بیابان قرونی چند انبیاء و اولیاء به نفحات قدس مألوف. عطر اذ کارشان کوه و دشت را معطر نموده است و نسائم جانپورورشان صحرا و دریا را زنده کرده است. اگر سمع لطیف شود آن ناله‌ها و مناجات‌ها را الآن استماع می‌نماید و آن الحان را به گوش جان می‌شنود. حضرت ورقه علیا و ثمره مقدسه ابهی خانم را تکبیر اشتیاق برسانید و همچنین ورقه مبارکه ضیا خانم و طوبی خانم و منور خانم و والده آقا میرزا جلال و گوهر بگم و رضیه بگم و سائر ورقات و اماء الله علیهن بهاء الله الابهی را. احوال الحمد لله بهتر است چه که در توجه و تذکر مشغولم و از هرچه غیر اوست بیزار. از روایات مغموم مشو و از بعضی شئون مغموم مگرد. از این اقوال و روایات مقصود منم. ظاهر شده و خواهد شد. در ایام مبارک هر نفسی که بنای طغیان می‌گذاشت اول ذکر این می‌نمود که عمه قزی سبب جمیع تغیرات جمال مبارک است. پیش همقطاران خویش سرا می‌گفت چه کم بی‌بی به من بی‌ارادت است و همه این فتنه‌ها را در ساحت اقدس می‌نماید. حال نیز ترا بهانه می‌کنند. مقصود منم نه تو. واضح شده و خواهد شد. مقصود اینست که شب و روز

ORIGINAL

AUDIO

به ذکر جمال مبارک مشغول شوید و مادون را فراموش نمائید. من به اینجا آمدم و میدان را خالی گذاشتم تا هر کس از متزلزلین آنچه بخواهد بکند. سرّاً نکنند چهاراً بکنند. فسیعلم الذین ظلموا ایّ منقلب ینقلبون. ع

اماء رحمن و رقات موقنات ثابتات راسخات هر یک را تکبیر ابدع ابهی ابلاغ نمائید.